

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 1T/46/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3622010128
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Radoslav Smatana, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2022:3622010128.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske samosudcom Mgr. Radoslavom Smatanom, PhD. v trestnej veci obžalovaného O. B. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 19.10.2022, takto

rozhodol:

Obžalovaný

O. B., I.. XX.XX.XXXX O. B., G. Z. O.Ľ. N. Č.. XX, M., Ž., G.. Č.. O. Ú. R.,

je vinný, že:

hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojej dcéry mal. X. B.N., I.. XX.XX.XXXX a rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 6P/2/2021-40 zo dňa 14.04.2021, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 23.04.2021 bol zaviazaný prispievať na výživu mal. X. B., I.. XX.XX.XXXX sumou 50 € mesačne vždy k 28. dňu v mesiaci vopred k rukám matky X. N. s účinnosťou od 26.01.2021, plneniu tejto povinnosti sa v Partizánskom, vo Veľkých Uherciach, vo Veľkých Kršteňanoch a všade tam, kde sa zdržiaval úmyselne vyhýbal v období od 01.07.2021 do 09.03.2022 tým, že nemal vážny záujem o prácu, nakoľko hoci je od 19.04.2021 živnostníkom a z výkonu tejto živnosti nemal dostatočný príjem, živnosť neukončil a nepokúsil sa nájsť si iné vhodné zamestnanie ani prostredníctvom Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, v období od 26.10.2021 do 15.12.2021 mal s jedným zamestnávateľom uzatvorenú dohodu o pracovnej činnosti, pracoval však len v mesiaci november 2021, pričom ani z výkonu tejto práce nemal dostatočný príjem, pričom na výživnom na svoju dcéru mal. X. B., I.. XX.XX.XXXX uhradil v mesiaci júl 2021 sumu 40 €, čím na výživnom zostal dlhovať matke svojej dcéry X. N. za obdobie od 01.07.2021 do 09.03.2022 sumu vo výške 360 €,

t e d a :

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného,

č í m s p á c h a l :

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 44 Trestného zákona súd upúšťa od uloženia súhrnného trestu obžalovanému, pretože nepodmienečný úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 9 (deväť) mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, uložený

obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Partizánske č. k. 1T/41/2022-173 zo dňa 15.06.2022, právoplatný dňa 15.06.2022, pokladá na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela, za dostatočný.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd poškodenú mal. X. B., I.. XX.XX.XXXX, E. E. E.M. W. X. N., I.. XX.XX.XXXX O. B., Z. B. - O. Z., Z. XX/XX, B. Z. O. U. Č.. XXX s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ŏ v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Partizánske podala dňa 28.06.2022 na tunajšom súde obžalobu na O. B. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Okresný súd Partizánske pod č.k. 1T/46/2022-135 dňa 26.08.2022 vydal vo veci trestný rozkaz, ktorým obžalovaného uznal vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona, pričom u obžalovaného podľa § 44 Trestného zákona upustil od uloženia súhrnného trestu, nakoľko nepodmienečný úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 9 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, uložený mu rozsudkom Okresného súdu Partizánske č. k. 1T/41/2022-173 zo dňa 15.06.2022, právoplatný dňa 15.06.2022, pokladal na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela, za dostatočný. Zároveň rozhodol aj o nároku na náhradu škody. Proti trestnému rozkazu podal prokurátor a obžalovaný v zákonnej lehote odpor.

Vo veci súd nariadil termín hlavného pojednávania na deň 19.10.2022, na ktorom obžalovaný po zákonom poučení (aj v zmysle § 86 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona) urobil v súlade s § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a svoje konanie ľutuje. Následne samosudca postupom podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku, v súlade s § 333 ods. 3 písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. g/, písm. h/ Trestného poriadku zistil otázkami či:

- rozumie z čoho je obžalovaný,
- bol poučený o svojich právach najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby,
- rozumie právnej kvalifikácii skutku,
- vie, aká je trestná sadzba za tento trestný čin že u neho prichádza do úvahy ukladanie súhrnného trestu,
- sa dobrovoľne, z vlastnej vôle priznáva k spáchaniu žalovaného trestného činu.

Nakoľko obžalovaný na všetky položené otázky odpovedal kladne (áno), súd po predchádzajúcom vyjadrení prokurátorky, ktorá navrhla vyhlásenie obžalovaného neprijat' vzhľadom na povahu stíhaného trestného činu a obhajcu obžalovaného, ktorý k vyhláseniu obžalovaného o vine nezaujal stanovisko podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Trestného poriadku jeho vyhlásenie prijal, a to i napriek stanovisku prokurátorky, nakoľko v prípade obžalovaného išlo o uzavreté obdobie, v ktorom si obžalovaný vyživovaciu povinnosť neplnil, pričom obžalovaný bol tiež riadne poučený v zmysle § 86 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona o účinnej ľútosti, kde v prípade zaplataenia dlžnej sumy výživného z jeho strany v celom rozsahu až do času kým sa odvolací súd neodoberie na záverečnú poradu a za predpokladu, že by neplnenie vyživovacej povinnosti z jeho strany nemalo trvalo nepriaznivý následok na jeho dieťa, mohol by dosiahnuť oslobodenie spod obžaloby v zmysle § 285 písm. f/ Trestného zákona (zánik trestnosti činu), pričom bol tiež poučený o okolnosti, že jeho vyhlásenie o vine je neodvolateľné a rozhodnutie nebude môcť napadnúť do výroku o vine, kde obžalovaný aj po tomto poučení urobil vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku o vine. Súd preto dokazovanie v rozsahu, v akom sa priznal k spáchaniu skutku nevykonával a vykonal iba dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody.

Súd uznal obžalovaného za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona, pričom vinu obžalovaného za skutok obžalobou mu kladený za vinu ustálil na základe ním urobeného vyhlásenia o vine, ktoré prijal a ktoré je neodvolateľné. Z hľadiska formy zavinenia obžalovaný konal v priamom úmysle v zmysle § 15 písm. a/ Trestného zákona, nakoľko bolo preukázané, že chcel porušiť zákonom chránený záujem.

Súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie podľa § 269 Trestného poriadku oboznámením listinných dôkazov, a to opatrenie z č.l. 17, trestný rozkaz z č.l. 135, odpor OP PE z č.l. 138, odpor obžalovaného z č.l. 140-141, správa z ÚVTOS Ilava na obžalovaného z č.l. 154, späťvzatie odporu obžalovaným z č.l. 159-160, lustrácia ZVJS z č.l. 165, odpis z RT z č.l. 166, lustrácia GP SR z č.l. 167-168, lustrácia CDB z č.l. 169, lustrácia CESDaP z č.l. 170 a oboznámením podstatnej časti pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 1T/41/2022.

Zo správy Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Ilava na obžalovaného zo dňa 27.09.2022 (č.l. 154) vyplýva, že obžalovaný nastúpil do výkonu väzby dňa 12.03.2022 a dňa 15.06.2022 bol prevedený do výkonu trestu odňatia slobody. Po pobyte v nástupnom oddiele bol dňa 09.08.2022 umiestnený do kolektívu odsúdených diferenciacnej skupiny B, kde sa nachádza aj aktuálne. Počas výkonu väzby bolo jeho správanie a vystupovanie na požadovanej úrovni, povinnosti si plnil, neboli zaznamenané žiadne nedostatky. Jeho správanie a vystupovanie vo výkone trestu je na požadovanej úrovni, v kolektíve odsúdených je nekonfliktný. Doposiaľ mu nebola udelená disciplinárna odmena a tiež mu nebol uložený disciplinárny trest. Postoj k trestnej činnosti má nekritický, skutok popiera, neuvedomuje si svoju zodpovednosť. Vyživovaciu povinnosť na dcéru X. si nahlásil. Pokúša sa získať informácie o dcére od jej matky, avšak tá si to neželá. Doposiaľ nebol pracovne zaradený z organizačných dôvodov, no verbálne prejavuje záujem o pracovné zaradenie. Do činnosti pre všeobecný rozvoj svojej osobnosti sa zapája aj vo forme upratovacích prác.

Pri hodnotení osoby obžalovaného súd zistil, že je slobodný, má jedno maloleté dieťa, voči ktorému má určenú vyživovaciu povinnosť súdom vo výške 50 € mesačne. Z lustrácie v systéme ZVJS (č.l. 165) vyplýva, že obžalovaný sa aktuálne nachádza vo výkone trestu odňatia slobody v Ilave v trestnej veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 1T/41/2022 od 09.03.2022 do 09.12.2022. Z lustrácie v Centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov MSSR (č.l. 170) vyplýva, že obžalovaný nebol doteraz postihnutý za spáchanie priestupku. Z odpisu z Registra trestov obžalovaného (č.l. 166) vyplýva, že do súčasnosti bol trikrát súdom trestaný nepodmienečnými trestami odňatia slobody. Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 1T/41/2022 súd zistil, že naposledy bol obžalovaný odsúdený rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 1T/41/2022-173 zo dňa 15.06.2022, právoplatným dňa 15.06.2022 (vo vzťahu k tomuto odsúdeniu prichádza do úvahy ukladanie súhrnného trestu) za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d/, § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona v spojení s § 127 ods. 5 Trestného zákona v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 9 mesiacov nepodmienečne so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Pri rozhodovaní o treste súd vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Trestného zákona, pričom prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, ako aj možnosti jeho nápravy, nakoľko trest musí mať v prvom rade prevýchovný účinok. Súd prihliadol tiež na to, že trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Pri ukladaní trestu súd aplikoval ustanovenie § 34 Trestného zákona, § 38 Trestného zákona a § 44 Trestného zákona, pričom u obžalovaného zistil dve poľahčujúce okolnosti (v zmysle § 36 písm. l/, písm. n/ Trestného zákona) a dve priťažujúce okolnosti (v zmysle § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona). Zároveň prihliadol na predchádzajúcu trestnú minulosť obžalovaného a zistil, že tento bol do súčasnosti trikrát súdom trestaný, naposledy rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 1T/41/2022-173 zo dňa 15.06.2022, právoplatným dňa 15.06.2022, kedy bol uznaný vinným zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d/, § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona v spojení s § 127 ods. 5 Trestného zákona v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona a bol odsúdený podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l/, písm. n/ Trestného zákona, § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 9 mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Nakoľko obžalovaný spáchal predmetný skutok skôr, ako bol za iný jeho trestný čin vyhlásený odsudzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, teda v danom prípade Okresného súdu Partizánske č.k. 1T/41/2022-173 zo dňa 15.06.2022, právoplatným dňa 15.06.2022, prichádzal do úvahy postup v zmysle § 42 ods. 1 Trestného zákona a uloženie súhrnného trestu. Súd

však pri ukladaní trestu zohľadnil aj osobu a pomery páchatel'a, závažnosť aktuálne spáchaného skutku, prihliadol na skutočnosť, že obžalovaný spáchanie skutku doznal a na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine, ktoré súd prijal a ktoré je neodvolateľné, čím stratil možnosť napadnúť rozhodnutie do výroku o vine riadnym opravným prostriedkom. Súd prihliadol i na okolnosť, že obžalovaný je otcom jedného maloletého dieťaťa (X L.), voči ktorému má určenú vyživovaciu povinnosť v sume 50 € mesačne, ktorú si bude mať možnosť lepšie plniť na slobode. Za tejto situácie s prihliadnutím na predchádzajúce odsúdenie, závažnosť tam spáchaného skutku ako aj výšku uloženého trestu, má súd za to, že v danom prípade prichádza do úvahy postup v zmysle § 44 Trestného zákona a preto súd upustil od uloženia súhrnného trestu, keďže skôr uložený úhrnný trest obžalovanému rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 1T/41/2022-173 zo dňa 15.06.2022, právoplatným dňa 15.06.2022 považoval za dostatočný na ochranu spoločnosti, ako aj na nápravu páchatel'a.

Zákonná zástupkyňa - matka maloletej X. si uplatnila v predmetnom trestnom konaní nárok na náhradu škody vo výške 360 € spočívajúci v dlžnom nezaplatenom výživnom. Súd zákonnú zástupkyňu maloletého dieťaťa s uplatneným nárokom na náhradu škody odkázal na civilné sporové konanie, nakoľko v adhéznom konaní nebolo možné o tomto nároku rozhodnúť.

Na základe týchto skutočností súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie len ohľadne výroku o treste a náhrade škody v lehote 15 (pätnásť) dní od oznámenia rozsudku prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne. Ohľadne výroku o vine nie je možné podať odvolanie, nakoľko obžalovaný urobil vyhlásenie o vine, ktoré súd prijal uznesením.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku).